

Några ändringar i radio- och tv-lagen

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens proposition 2014/15:118 Några ändringar i radio- och tv-lagen. I propositionen föreslår regeringen ändringar i radio- och tv-lagen (2010:696), lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) och lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden (tillämpningslagen).

Genom den nuvarande radio- och tv-lagen som trädde i kraft den 1 augusti 2010 genomfördes Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (AV-direktivet) i svensk lagstiftning.

Sverige tog den 22 november 2013 emot en formell underrättelse där Europeiska kommissionen gör gällande att det finns vissa brister i genomförandet av direktivet. Som ett led i att göra genomförandet av AV-direktivet tydligare föreslår regeringen i propositionen att nya bestämmelser om tv-företagens redaktionella oberoende vid sponsring och produktplacering införs i radio- och tv-lagen. Det föreslås också en bestämmelse som innebär att tv-företag etablerade i andra medlemsländer ska ha rätt att tillhandahålla sina tjänster till Sverige.

Regeringen föreslår även en skyldighet för leverantörer av beställ-tv att spela in sina program, bevara dem en viss tid och att på begäran lämna inspelningarna till tillsynsmyndigheterna. Vidare föreslås att giltighetstiden för tillståndsvillkor ska kunna vara kortare än tillståndstiden när det gäller sändning av kommersiell radio. Regeringen föreslår därutöver förtydliganden om att granskningsnämnden för radio och tv vid Myndigheten för radio och tv i efterhand ska granska sökbar text-tv.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Inga följdmotioner har väckts med anledning av propositionen.

Utskottet ställer sig bakom regeringens överväganden i propositionen och föreslår att riksdagen dels antar regeringens förslag till ändringar i

tillämpningslagen och upphovsrättslagen, dels antar regeringens förslag till ändringar i radio- och tv-lagen med en viss redaktionell ändring.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden.....	7
Ändringar i radio- och tv-lagen	7
Gällande rätt.....	7
Propositionen	10
Utskottets ställningstagande.....	13
Ändringar i tillämpningslagen och upphovsrättslagen	13
Gällande rätt.....	13
Propositionen	14
Utskottets ställningstagande.....	15
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	16
Propositionen	16
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Ändringar i radio- och tv-lagen**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i radio- och tv-lagen (2010:696) med den ändringen att det närmast före 5 kap. 13 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Frihet att sända tv och tillhandahålla beställ-tv till Sverige”.

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2014/15:118 punkt 3.

2. **Ändringar i tillämpningslagen och upphovsrättslagen**

Riksdagen antar regeringens förslag till

a) lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk,

b) lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:118 punkterna 1 och 2.

Stockholm den 20 oktober 2015

På konstitutionsutskottets vägnar

Andreas Norlén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén (M), Björn von Sydow (S), Hans Ekström (S), Annicka Engblom (M), Veronica Lindholm (S), Jonas Millard (SD), Maria Abrahamsson (M), Jonas Gunnarsson (S), Per-Ingvar Johnsson (C), Agneta Börjesson (MP), Patrick Reslow (M), Emanuel Öz (S), Fredrik Eriksson (SD), Mathias Sundin (FP), Mia Sydow Mölleby (V), Tuve Skånberg (KD) och Emilia Töyrä (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens proposition 2014/15:118 Några ändringar i radio- och tv-lagen. I propositionen föreslår regeringen att riksdagen antar de förslag till lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden och lag om ändring i radio- och tv-lagen (2010:696) som regeringen lägger fram i nämnda proposition. Regeringens förslag finns i *bilaga 1* och lagförslaget i *bilaga 2*.

Regeringen har redogjort för ärendets beredning fram till dess att propositionen beslutades. Regeringen har inhämtat Lagrådets yttrande. Regeringen har beaktat Lagrådets synpunkt, vilket medfört justerade hänvisningar i vissa bestämmelser till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (AV-direktivet). I förhållande till lagrådsremissens lagförslag har dessutom några redaktionella ändringar gjorts.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen ändringar i radio- och tv-lagen (2010:696), lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk och lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden.

Genom den nuvarande radio- och tv-lagen som trädde i kraft den 1 augusti 2010 genomfördes AV-direktivet i svensk lagstiftning. Sverige tog den 22 november 2013 emot en formell underrättelse där Europeiska kommissionen gör gällande att det finns vissa brister i genomförandet av direktivet. Som ett led i att göra genomförandet av AV-direktivet tydligare föreslår regeringen i propositionen att nya bestämmelser om tv-företagens redaktionella oberoende vid sponsring och produktplacering införs i radio- och tv-lagen. Det föreslås också en bestämmelse som innebär att tv-företag etablerade i andra medlemsländer ska ha rätt att tillhandahålla sina tjänster till Sverige.

Regeringen föreslår även en skyldighet för leverantörer av beställ-tv att spela in sina program, bevara dem en viss tid och att på begäran lämna inspelningarna till tillsynsmyndigheterna. Vidare föreslås att giltighetstiden för tillståndsvillkor ska kunna vara kortare än tillståndstiden när det gäller sändning av kommersiell radio. Regeringen föreslår därutöver förtydliganden

om att granskningsnämnden för radio och tv vid Myndigheten för radio och tv i efterhand ska granska sökbar text-tv.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Utskottets överväganden

Ändringar i radio- och tv-lagen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i radio- och tv-lagen med en viss redaktionell ändring.

Gällande rätt

Yttrandefrihetsgrundlagen

Yttrandefrihetsgrundlagen (YGL) reglerar skyddet för yttrandefriheten i ljudradio, tv och vissa liknande överföringar, offentliga uppspelningar ur en databas samt filmer, videogram, ljudupptagningar och andra tekniska upptagningar.

Enligt 1 kap. 6 § YGL är grundlagen tillämplig på sändningar av radioprogram som är riktade till allmänheten och avsedda att tas emot med tekniska hjälpmedel, dvs. traditionella radio- och tv-sändningar. Som sändningar av radioprogram anses också tillhandahållanden till allmänheten på särskild begäran av direktsända eller inspelade program, om starttidpunkten och innehållet inte kan påverkas av mottagaren, dvs. direktsändningar eller inspelade program ur en databas (den s.k. webbsändningsregeln). Med radioprogram avses program i ljudradio och tv samt innehållet i vissa andra överföringar av ljud, bild eller text som sker med hjälp av elektromagnetiska vågor, t.ex. överföringar från databaser via internet (1 kap. 1 § YGL).

Den s.k. databasregeln i 1 kap. 9 § YGL innebär grundlagsskydd för tillhandahållande till allmänheten av information ur en databas:

- direkt genom överföring på mottagarens egen begäran ur databasen, dvs. en webbplats (p. 1)
- indirekt genom framställning ur databasen på mottagarens begäran av en teknisk upptagning, skrift eller bild (s.k. print on demand-verksamhet) (p. 1)
- genom att avsändaren sänder information ur databasen till mottagaren enligt överenskommelse i förväg (s.k. push-teknik) (p. 2)
- genom en offentlig uppspelning ur en databas (digital bio) (p. 3).

Grundlagsskyddet gäller under förutsättning att innehållet i databasen endast kan ändras av den som driver verksamheten. Databasregeln är enligt sin ordalydelse omedelbart tillämplig på vissa massmedieföretag (redaktioner för tryckt periodisk skrift eller radioprogram, företag för yrkesmässig framställning av tryckta eller därmed enligt tryckfrihetsförordningen jämställda skrifter eller av tekniska upptagningar samt nyhetsbyråer). Andra

aktörer får grundlagsskydd om de ansöker om utgivningsbevis och överföringarna utgår från Sverige, behörig utgivare har utsetts och åtagit sig uppdraget samt verksamheten har ett namn som inte lätt kan förväxlas med en annan databasverksamhet som har grundlagsskydd.

Enligt censurförbudet i 1 kap. 3 § YGL får det inte förekomma att något som är avsett att framföras i ett radioprogram eller en teknisk upptagning först måste granskas av en myndighet eller något annat allmänt organ. Inte heller är det tillåtet för myndigheter och andra allmänna organ att utan stöd i grundlagen, på grund av det kända eller väntade innehållet i ett radioprogram eller en teknisk upptagning, förbjuda eller hindra dess offentliggörande eller spridning bland allmänheten.

När det gäller sändningar av radioprogram genom tråd, i dagligt tal sändningar genom kabel, råder etableringsfrihet, vilket innebär att det inte får ställas något krav på tillstånd för att sända radioprogram till allmänheten (3 kap. 1 § YGL). Etableringsfriheten hindrar dock inte att det i lag meddelas föreskrifter om vissa skyldigheter för en nätinnehavare. Rätten att sända radioprogram på annat sätt än genom tråd, även kallat sändning genom etern, får enligt 3 kap. 2 § YGL regleras genom lag som innehåller föreskrifter om tillstånd och villkor för att sända. Sådana regler finns i radio- och tv-lagen (2010:696).

I 3 kap. 4 § YGL finns en bestämmelse som skyddar det redaktionella oberoendet. Enligt denna bestämmelse avgör den som sänder radioprogram självständigt vad som ska förekomma i programmen. Enligt 4 kap. 1 § YGL ska radioprogram och tekniska upptagningar ha en utgivare. Utgivaren ska ha befogenhet att utöva tillsyn över framställningens offentliggörande så att ingenting får införas i den mot hans eller hennes vilja (4 kap. 3 § YGL).

Radio- och tv-lagen

Radio- och tv-lagen innehåller bestämmelser om tv-sändningar, beställ-tv, sökbar text-tv och ljudradiosändningar. Lagen genomför det s.k. AV-direktivet (se nedan).

Regeringen ger tillstånd att sända tv och sökbar text-tv om sändningsverksamheten finansieras med radio- och tv-avgiften. Myndigheten för radio och tv ger tillstånd i övriga fall (4 kap. 3 § radio- och tv-lagen).

Ett tillstånd som har beviljats av regeringen att sända tv och sökbar text-tv ska gälla för en viss tid som bestäms av regeringen. Ett tillstånd som har beviljats av Myndigheten för radio och tv att sända tv och sökbar text-tv gäller för sex år (4 kap. 12 § radio- och tv-lagen). Giltighetstiden för tillståndsvillkor får dock vara kortare än tillståndstiden. Ett tillstånd att sända kommersiell radio gäller i åtta år (13 kap. 30 § radio- och tv-lagen). Om det finns särskilda skäl får Myndigheten för radio och tv besluta om att ett tillstånd ska gälla för kortare tid.

Enligt den s.k. demokratibestämmelsen i 5 kap. 1 § radio- och tv-lagen (2010:696) ska en leverantör av medietjänster som tillhandahåller tv-sändning,

beställ-tv eller sökbar text-tv se till att programverksamheten som helhet präglas av det demokratiska statsskickets grundidéer och principen om alla människors lika värde och den enskilda människans frihet och värdighet.

Program som inte är reklam får inte otillbörligt gynna kommersiella intressen. Det innebär att programmet inte får uppmuntra till inköp eller hyra av varor eller tjänster eller innehålla andra säljfrämjande inslag eller framhäva en vara eller en tjänst på ett otillbörligt sätt (5 kap. 5 § radio- och tv-lagen). Enligt 6 kap. 3 § får ett program som innehåller produktplacering endast sändas om programmet inte på ett otillbörligt sätt gynnar kommersiella intressen enligt 5 kap. 5 §. Bestämmelsen om otillbörligt gynnande i 5 kap. 5 § radio- och tv-lagen gäller även sponsrade program.

Enligt 17 kap. 5 § 2 radio- och tv-lagen kan en särskild avgift påföras den som bryter mot bestämmelsen om otillbörligt kommersiellt gynnande.

AV-direktivet

Genom den nuvarande radio- och tv-lagen som trädde i kraft den 1 augusti 2010 genomfördes Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (AV-direktivet) i svensk lagstiftning.

AV-direktivet, syftar till att skapa förutsättningar för fri rörlighet för audiovisuella medietjänster. Direktivet är ett s.k. minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna måste upprätthålla minst de innehållsregler som finns i direktivet för t.ex. reklam innehåll, skydd av minderåriga, förbud mot sändningar som uppmanar till hat och främjande av europeiska produktioner. Medlemsstaterna kan dock ha egna strängare regler under förutsättning att dessa regler överensstämmer med unionsrätten i övrigt. AV-direktivet omfattar alla audiovisuella medietjänster oavsett sändningsteknik, dvs. såväl tv-sändningar som beställtjänster.

En central del av direktivet är dess jurisdiktionsregler, dvs. regler för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för en transnationell audiovisuell tjänst. Reglerna utgår från den s.k. ursprungslandsprincipen och anger hur etablering ska fastställas för olika typer av tjänster.

Enligt artikel 3.1 i AV-direktivet ska medlemsstaterna säkerställa fri mottagning och inte begränsa vidaresändning inom sina territorier av audiovisuella medietjänster från andra medlemsstater av skäl som hör under områden som samordnas av direktivet. Enligt artikel 3.2 får medlemsstaterna, när det gäller tv-sändningar, tillfälligt göra undantag från principen om fri mottagning och vidaresändning om tv-sändningen från den andra medlemsstaten uppenbarligen, allvarligt och grovt överträder direktivets bestämmelser om skydd av minderåriga mot skadligt innehåll eller kravet att medlemsstaten ska säkerställa att program i tv inte innehåller något som uppmanar hat, grundat på kön, religion eller nationalitet. Om medlemsstaterna

utnyttjar möjligheten att föreskriva undantag från friheten ska ingripanden göras enligt ett i direktivet föreskrivet förfarande.

När det gäller audiovisuella medietjänster på begäran, dvs. beställ-tv enligt svensk terminologi, får enligt artikel 3.4 AV-direktivet undantag från friheten i artikel 3.1 i direktivet göras om åtgärderna är nödvändiga av hänsyn till den allmänna ordningen, skydd av folkhälsan, allmän säkerhet eller skydd av konsumenter. Åtgärderna ska vara proportionella i förhållande till skyddsändamålen. Även dessa åtgärder ska vidtas enligt ett särskilt förfarande som anges i artikeln.

Enligt artikel 10.1 a i AV-direktivet ska audiovisuella medietjänster eller program som sponsras uppfylla kravet att deras innehåll, och när det gäller tv-sändningar deras programläggning, inte under några förhållanden får påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på ansvaret och det redaktionella oberoendet hos leverantören av programtjänster.

Enligt artikel 11.3 tredje stycket a) får innehållet, och när det gäller tv-sändningar deras programläggning, i de program som innehåller produktplacering inte under några omständigheter påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på ansvaret och det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänster.

Propositionen

Skydd av det redaktionella oberoendet hos leverantörer av audiovisuella medietjänster

Europeiska kommissionen angav i en formell underrättelse till Sverige den 22 november 2013 att den inte anser att svensk lag erbjuder ett adekvat skydd för ansvaret och det redaktionella oberoendet hos leverantörer av audiovisuella medietjänster i enlighet med AV-direktivet. Regeringen framhöll i sitt svar på underrättelsen att när det gäller skyddet för medietjänstleverantörers ansvar och redaktionella oberoende i förhållande till det allmänna är artiklarna i AV-direktivet adekvat införlivade genom 3 kap. 4 § och 4 kap. 3 § yttrandefrihetsgrundlagen. Den svenska regeringen anförde också att den s.k. demokratibestämmelsen i 5 kap. 1 § radio- och tv-lagen till viss del skyddar oberoendet i de redaktionella besluten. När det gäller skyddet för medietjänstleverantörens redaktionella ansvar och redaktionella oberoende i förhållande till privata sponsorer och produktplaceringar bidrar förbudet mot otillbörligt gynnande av kommersiella intressen i 5 kap. 5 § radio- och tv-lagen till detta. Mot bakgrund av underrättelsen angav emellertid den svenska regeringen i sitt svar att genomförandet av artiklarna kan göras tydligare.

Regeringen föreslår mot denna bakgrund att det införs nya bestämmelser i radio- och tv-lagen som uttryckligen säkerställer det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänster i förhållande till sponsorer och produktplaceringar, när det gäller innehållet i programmen och vid tv-sändningar deras programläggning. Genom att skydda tv-företagets redaktionella oberoende uppnås direktivets syfte att tv-företaget ensamt ska stå för ansvaret

för innehållet. Det redaktionella oberoendet innebär att tv-företaget utan påverkan från andra aktörer, däribland sponsorer och produktplacerare, självständigt ska kunna avgöra vad som ska förekomma i programmet och hur det programläggs.

Enligt 17 kap. 5 § radio- och tv-lagen kan en särskild avgift påföras den som bryter mot bestämmelsen om otillbörligt kommersiellt gynnande. Genom möjligheten att utdöma en särskild avgift vid överträdelse av bestämmelsen om otillbörligt kommersiellt gynnande sanktioneras även fallet att ett tv-företag låter sitt redaktionella oberoende påverkas av sponsorer och produktplacerare, både i fråga om programinnehållet och när det gäller tv-sändningar deras programläggning. Enligt regeringen finns det därför inte någon anledning att sanktionera överträdelser av de nya bestämmelserna särskilt.

Frihet att ta emot och vidaresända tv från andra medlemsstater i EU

Europeiska kommissionen har i den formella underrättelsen också anfört att de bestämmelser som åberopats av de svenska myndigheterna inte övertygande visar att det finns ett skydd för de friheter som garanteras i artikel 3 i direktivet, vare sig i fråga om audiovisuella tjänster på begäran (beställ-tv-tjänster) eller linjära audiovisuella medietjänster, dvs. tv-sändningar. Den svenska regeringen har i sitt svar till kommissionen bl.a. angett att den nämnda artikeln har genomförts, både när det gäller tv-sändningar och beställ-tv, genom att de svenska myndigheterna inte har utnyttjat möjligheten i AV-direktivet att hindra vidaresändningar från andra medlemsländer. Vidare har den svenska regeringen anfört att censurförbudet i 1 kap. 3 § YGL garanterar friheten i artikel 3.1. Denna bestämmelse gäller även vidaresändningar i Sverige av radioprogram som avses i 1 kap. 6 § YGL och som kommer från utlandet eller förmedlas hit genom satellitsändning (se 1 kap. 7 § YGL). I uttrycket radioprogram innefattas program i tv och enligt 1 kap. 9 § YGL program i beställ-tv. Den svenska regeringen har även hänvisat till att censurförbudet innebär att det inte utan stöd i grundlagen får förekomma en förhandsgranskning av en myndighet eller ett allmänt organ av sådant som är avsett att framföras i ett radioprogram eller en teknisk upptagning. I detta ligger ett förbud mot att hindra sändningar och tillhandahållanden, om ett sådant hinder inte har stöd i grundlagen.

Regeringen anförde dock i sitt svar att ett tydligare genomförande kan ske genom nya bestämmelser i radio- och tv-lagen. För att förtydliga genomförandet av AV-direktivet föreslår regeringen att en bestämmelse som garanterar friheten att i Sverige ta emot och vidaresända tv och beställ-tv från tv-leverantörer etablerade i andra länder inom EES ska föras in i radio- och tv-lagen. Regeringen påpekar att för sändningar och tillhandahållanden som faller under YGL gäller redan friheten att sända till Sverige. Den föreslagna bestämmelsen kommer att gälla sådana tjänster som inte omfattas av YGL, t.ex. sådan beställ-tv som faller utanför YGL:s tillämpningsområde. Vidare

kan tv-sändningar som bara har kommersiellt innehåll falla utanför YGL:s tillämpningsområde. Bestämmelsen ska gälla inom det regelområde som AV-direktivet samordnar. Bestämmelsen ska tillämpas på leverantörer av medietjänster som är etablerade i andra EES-stater än Sverige. Den ska även gälla när tjänsten tillhandahålls genom vidareändning inom Sverige av en leverantör av medietjänster som står under svensk jurisdiktion.

Regeringen föreslår också att en upplysningsbestämmelse införs i anslutning till den nu föreslagna bestämmelsen för att påminna om att det i fråga om tv-sändningar finns bestämmelser i 16 kap. radio- och tv-lagen om samarbete mellan myndigheter. Dessa bestämmelser innebär bl.a. att en behörig myndighet i Sverige får kontakta en behörig myndighet i en annan EES-stat för att uppmåna ett programföretag som är etablerat i den andra EES-staten, och vars tv-sändning som strider mot de svenska bestämmelserna helt eller huvudsakligen är riktad mot Sverige, att följa bestämmelserna. Bestämmelserna tar sikte på de fall där en medlemsstat med stöd av AV-direktivet infört bestämmelser i allmänhetens intresse i sin lagstiftning, som är mer detaljerade eller striktare än de som följer av AV-direktivet.

En upplysningsbestämmelse föreslås också som ska påminna om att det i fråga om beställ-tv finns bestämmelser i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster om att en domstol eller annan myndighet i vissa undantagsfall, om det är nödvändigt för att skydda allmän ordning och säkerhet, folkhälsan eller konsumenter, får vidta en åtgärd som begränsar den fria rörligheten för en sådan tjänst.

Giltighetstiden för tillståndsvillkor för den kommersiella radion

Ett tillstånd att sända kommersiell radio gäller som regel i åtta år. Regeringen föreslår att giltighetstiden för tillståndsvillkor att sända kommersiell radio ska få vara kortare än tillståndstiden. I dag finns det inte någon bestämmelse om att giltighetstiden för tillståndsvillkor får vara kortare än tillståndstiden när det gäller kommersiell radio, vilket Myndigheten för radio och tv har identifierat som ett problem vid tillämpningen av radio- och tv-lagen. Bestämmelsen om att giltighetstiden för villkor får vara kortare än tillståndstiden för att sända tv motiverades med att det med hänsyn till tillståndstidens längd borde vara möjligt att meddela villkor som gäller för en kortare tid.

Regeringen anför att det inte synes ha varit avsikten att göra någon åtskillnad mellan de regler som gäller för tv och för kommersiell radio i detta avseende när radio- och tv-lagen infördes. Bestämmelsen 13 kap. 30 § radio- och tv-lagen bör därför förtydligas så att det anges att giltighetstiden för villkor får vara kortare än tiden för tillstånd i likhet med vad som gäller för tv enligt 4 kap. 12 § radio- och tv-lagen.

Granskning i efterhand av sökbar text-tv

Regeringen föreslår att det i radio- och tv-lagen ska förtydligas att granskningsnämnden för radio och tv även har i uppgift att i efterhand granska

om program i sökbar text-tv står i överensstämmelse med radio- och tv-lagen och de programrelaterade villkor som kan gälla för tjänsten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ställer sig bakom de överväganden som regeringen gör i propositionen och föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i radio- och tv-lagen med en viss redaktionell ändring.

Ändringar i tillämpningslagen och upphovsrättslagen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i tillämpningslagen och upphovsrättslagen.

Gällande rätt

Enligt 5 kap. 3 § lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden (tillämpningslagen) ska den som sänder radioprogram till allmänheten se till att varje program spelas in. När det gäller tillhandahållanden som omfattas av 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen (YGL), däribland beställ-tv, är det tillräckligt att det dokumenteras vilken information som vid varje tidpunkt tillhandahålls. En inspelning ska bevaras i minst sex månader från sändningen eller, i fråga om sådant tillhandahållande som avses i den s.k. databasregeln 1 kap. 9 § första stycket 1 och 2 YGL, från det att informationen inte längre tillhandahålls eller, i fråga om sådant tillhandahållande som avses i 1 kap. 9 § första stycket 3 YGL från uppspelningen.

Enligt 5 kap. 9 § tillämpningslagen ska den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheten att spela in och bevara program dömas till böter eller fängelse i högst ett år. Om brottet är ringa, ska han inte dömas till ansvar. Justitiekanslern är åklagare i mål om ansvar för sådana brott.

Granskningsnämnden för radio och tv är ett särskilt beslutsorgan vid Myndigheten för radio och tv. Enligt 16 kap. 2 § radio- och tv-lagen övervakar granskningsnämnden för radio och tv genom granskning i efterhand om program som har sänts i tv eller ljudradio eller tillhandahållits i beställ-tv står i överensstämmelse med bestämmelserna i radio- och tv-lagen och de programrelaterade villkor som kan gälla för tjänsterna. Om nämnden finner att en sändning eller ett tillhandahållande innehåller våldsskildringar eller pornografiska bilder i strid med 5 kap. 2 och 3 §§ radio- och tv-lagen ska nämnden göra en anmälan om det till Justitiekanslern. Vidare prövar nämnden självständigt om programföretaget följt bestämmelsen om varning i 5 kap. 2 §

radio- och tv-lagen och kan enligt 17 kap. 11 § radio- och tv-lagen förelägga programföretaget att följa bestämmelsen. Föreläggandet får förenas med vite.

Enligt 16 kap. 11 § radio- och tv-lagen ska den som i enlighet med 5 kap. 3 § tillämpningslagen har spelat in ett program, på begäran av Myndigheten för radio och tv eller Konsumentombudsmannen, utan kostnad lämna en sådan inspelning till myndigheten. Även Justitiekanslern har rätt att ta del av en sådan inspelning (5 kap. 5 § tillämpningslagen). Den som inte följer denna bestämmelse kan föreläggas att lämna inspelningen till myndigheterna enligt 17 kap. 11 § radio- och tv-lagen. Föreläggandet får förenas med vite.

Enligt 26 e § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) har tv-företag som har rätt att sända ut ett verk i vissa fall också en möjlighet att ta upp verket på en anordning genom vilken det kan återges. Ett sådant fall är då upptagningen görs för att säkerställa bevisning om utsändningens innehåll.

Propositionen

Leverantörer av beställ-tv ska vara skyldiga att spela in och bevara program

I propositionen föreslår regeringen att även leverantörer av beställ-tv ska omfattas av en skyldighet att spela in och bevara program. Sådana inspelningar ska utan kostnad lämnas till Myndigheten för radio och tv, Justitiekanslern och Konsumentombudsmannen på begäran av respektive myndighet. Skyldigheten för programföretag att spela in program i tv-sändningar och dokumentera information om överföringar som omfattas av 1 kap. 9 § YGL, bl.a. beställ-tv, har till syfte att det ska vara möjligt att beivra yttrandefrihetsbrott. När det gäller tv-sändningar är syftet också att säkerställa underlag för den granskning som granskningsnämnden för radio och tv och Konsumentombudsmannen genomför samt för den tillsyn som Myndigheten för radio och tv utövar.

Sedan den 1 augusti 2010 ska även beställ-tv granskas för att kontrollera att programmen uppfyller radio- och tv-lagens regler om reklam, sponsring, produktplacering och programinnehåll. I dag finns det dock inga möjligheter för granskningsnämnden för radio och tv att begära in inspelningar som underlag för sin granskning. Programföretagen omfattas dock redan av en skyldighet att dokumentera innehållet i program i beställ-tv. I praktiken innebär avsaknaden av en möjlighet att begära in inspelningar av beställ-tv att tillsynsmyndigheten inte kan fullgöra sin uppgift och att de intressen den aktuella regleringen avser att skydda inte kan tillgodoses när det gäller beställ-tv, anför regeringen. Den föreslagna skyldigheten att spela in program avser programinnehåll och reklam eller andra annonser som är kopplade till programinnehållet vid den tidpunkt den ska tillhandahållas. För att granskningen ska kunna genomföras är det nödvändigt att inspelningarna sparas en tid efter det att programmet inte längre tillhandahålls. Regeringen föreslår att program i beställ-tv ska spelas in när de tillhandahålls och bevaras i sex månader från det att programmet inte längre tillhandahålls.

Den leverantör som uppsåtligt eller av oaktsamhet inte spelar in och bevarar program i beställ-tv ska kunna dömas till böter eller fängelse i högst ett år. I ringa fall ska en leverantör inte kunna dömas till ansvar. Leverantörer av beställ-tv ska också kunna föreläggas vid vite att lämna inspelningen till Myndigheten för radio och tv eller Konsumentombudsmannen.

Regeringen föreslår också att det av tillämpningslagen ska framgå att med beställ-tv ska avses detsamma i tillämpningslagen som i radio- och tv-lagen.

För att skyldigheten att spela in program i beställ-tv ska kunna fullgöras utan att det strider mot upphovsrätten krävs enligt regeringens bedömning att bestämmelser införs i upphovsrättslagen. Regeringen föreslår därför att det i upphovsrättslagen införs en ny bestämmelse om att den som enligt lagen med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden är skyldig att spela in ett program i beställ-tv ska ha rätt att framställa exemplar av verk som ingår i programmet, om det görs för att säkerställa bevisning om programmets innehåll eller för att en statlig myndighet ska kunna utöva tillsyn över verksamheten. Exemplaren ska inte kunna användas för något annat syfte. En statlig myndighet som har till uppgift att utöva tillsyn över reklam i beställ-tv ska få återge verk som ingår i programmen i den omfattning som motiveras av ändamålet med tillsynen.

Vid genomgång av lagtexten har utskottet uppmärksammat att i 5 kap. 3 § andra stycket 2 tillämpningslagen har ett kommatecken flyttats utan att det har redovisats som en ändring.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ställer sig bakom de överväganden som görs i propositionen och föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i tillämpningslagen och upphovsrättslagen, inklusive den språkliga ändring i tillämpningslagen som uppmärksamats av utskottet, se ovan.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2014/15:118 Några ändringar i radio- och tv-lagen:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i radio- och tv-lagen (2010:696).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk

Härigenom föreskrivs att 26 e § och rubriken närmast före 26 e § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Särskilda bestämmelser om ljudradio och television

Särskilda bestämmelser om radio och tv

26 e §¹

Ett radio- eller *televisionsföretag* som har rätt att sända ut ett verk får ta upp verket på en anordning genom vilken det kan återges, om det görs

1. för användning vid egna utsändningar ett fåtal gånger under begränsad tid,
2. för att säkerställa bevisning om utsändningens innehåll, eller
3. för att en statlig myndighet ska kunna utöva tillsyn över utsändningsverksamheten.

Ett radio- eller *tv-företag* som har rätt att sända ut ett verk får ta upp verket på en anordning genom vilken det kan återges, om det görs

1. för användning vid egna utsändningar ett fåtal gånger under begränsad tid,
2. för att säkerställa bevisning om utsändningens innehåll, eller
3. för att en statlig myndighet ska kunna utöva tillsyn över utsändningsverksamheten.

Den som enligt 5 kap. 3 § lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden är skyldig att spela in ett program som tillhandahålls i beställ-tv får framställa exemplar av verk som ingår i programmet, om det görs för att säkerställa bevisning om programmets innehåll eller för att en statlig

¹ Senaste lydelse 2008:1416.

Upptagningar som avses i första stycket 2 och 3 får användas endast för de ändamål som anges där. Om sådana upptagningar har dokumentariskt värde, får de dock bevaras hos Kungl. biblioteket.

En statlig myndighet som har till uppgift att utöva tillsyn över reklamen i ljudradio- och televisionsutsändningar får återge *utsändningar* i den omfattning som motiveras av ändamålet med tillsynen.

myndighet ska kunna utöva tillsyn över verksamheten.

Upptagningar som avses i första stycket 2 och 3 får användas endast för de ändamål som anges där. Om sådana upptagningar har dokumentariskt värde, får de dock bevaras hos Kungl. biblioteket. *Exemplar som avses i andra stycket får användas endast för de ändamål som anges där.*

En statlig myndighet som har till uppgift att utöva tillsyn över reklamen i ljudradio- och televisionsutsändningar *och program som avses i andra stycket* får återge verk som ingår i dessa i den omfattning som motiveras av ändamålet med tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 2 § och 5 kap. 3, 5 och 9 §§ lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

De bestämmelser i denna lag som gäller tryckta skrifter eller tryckning av skrifter *skall* tillämpas även på andra skrifter som faller under tryckfrihetsförordningen.

Uttrycken radioprogram, databas och teknisk upptagning *används i lagen på samma sätt* som i yttrandefrihetsgrundlagen.

De bestämmelser i denna lag som gäller tryckta skrifter eller tryckning av skrifter *ska* tillämpas även på andra skrifter som faller under tryckfrihetsförordningen.

Med radioprogram, databas och teknisk upptagning *avses detsamma* som i yttrandefrihetsgrundlagen. *Med beställ-tv avses detsamma som i radio- och tv-lagen (2010:696).*

5 kap.

3 §³

Den som sänder radioprogram till allmänheten ska ombesörja att varje program spelas in. Denna skyldighet gäller också sådana radioprogram som avses i 1 kap. 7 § andra stycket tryckfrihetsförordningen. Beträffande överföringar som omfattas av 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen och motsvarande överföringar enligt 1 kap. 7 § andra stycket tryckfrihetsförordningen är det tillräckligt att det dokumenteras vilken information som vid varje

Den som sänder radioprogram till allmänheten *eller tillhandahåller beställ-tv* ska ombesörja att varje program spelas in. Denna skyldighet gäller också sådana radioprogram som avses i 1 kap. 7 § andra stycket tryckfrihetsförordningen. Beträffande överföringar som omfattas av 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen och motsvarande överföringar enligt 1 kap. 7 § andra stycket tryckfrihetsförordningen är det, *förutom när det gäller beställ-*

¹ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster.

² Lagen omtryckt 2002:911.

³ Senaste lydelse 2010:1437.

tidpunkt tillhandahålls.

tv, tillräckligt att det dokumenteras vilken information som vid varje tidpunkt tillhandahålls.

En inspelning enligt första stycket första meningen ska bevaras i minst sex månader

1. från sändningen,

2. i fråga om sådant tillhandahållande som avses i 1 kap. 9 § första stycket 1 och 2 yttrandefrihetsgrundlagen, från det att informationen inte längre tillhandahålls, eller

3. i fråga om sådant tillhandahållande som avses i 1 kap. 9 § första stycket 3 yttrandefrihetsgrundlagen, från uppspelningen.

Den som här i landet för någon annans räkning bedriver sändningsverksamhet över satellit eller som upplåter satellitkapacitet ska också ombesörja att varje program spelas in och bevaras. Detta gäller dock inte om någon annan ska göra detta enligt första stycket.

Skyldigheten enligt första stycket gäller inte samtidig och oförändrad vidareändring av radioprogram genom trådnät.

5 §⁴

Justitiekanslern har rätt att utan kostnad få del av varje skrift, radioprogram eller teknisk upptagning som har bevarats enligt 1–4 §§ och att kostnadsfritt få en bestyrkt utskrift av vad som har yttrats i ett radioprogram. Polismyndigheten ska på begäran bistå Justitiekanslern med att få tillgång till sådana handlingar. Det som nu har sagts om Justitiekanslern gäller även allmän åklagare, om Justitiekanslern enligt 7 kap. 1 § första stycket yttrandefrihetsgrundlagen har överlämnat åt allmän åklagare att vara åklagare i yttrandefrihetsmål.

Justitiekanslern har rätt att utan kostnad få del av varje skrift, radioprogram, *program i beställ-tv* eller teknisk upptagning som har bevarats enligt 1–4 §§ och att kostnadsfritt få en bestyrkt utskrift av vad som har yttrats i ett radioprogram. Polismyndigheten ska på begäran bistå Justitiekanslern med att få tillgång till sådana handlingar. Det som nu har sagts om Justitiekanslern gäller även allmän åklagare, om Justitiekanslern enligt 7 kap. 1 § första stycket yttrandefrihetsgrundlagen har överlämnat åt allmän åklagare att vara åklagare i yttrandefrihetsmål.

9 §

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vad som föreskrivs i 1–6 §§ döms till böter eller fängelse i högst ett år. Är *brottet* ringa, *skall* han inte dömas till ansvar.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vad som föreskrivs i 1–6 §§ döms till böter eller fängelse i högst ett år. Är *gärningen* ringa *ska det* inte dömas till ansvar.

⁴ Senaste lydelse 2014:632.

Justitiekanslern är åklagare i mål om ansvar för sådana brott som avses i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

3 Förslag till lag om ändring i radio- och tv-lagen (2010:696)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om radio- och tv-lagen (2010:696)
dels att rubrikerna närmast före 7 kap. 4, 5 och 7 §§ ska utgå,
dels att 1 kap. 2 och 3 §§, 6 kap. 3 §, 13 kap. 30 §, 16 kap. 2 och 16 §§,
 17 kap. 5 § och 18 kap. 2 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 13 § och 7 kap. 3 a §,
 och närmast före 7 kap. 3 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Lagen genomför delvis Europaparlamentets och rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster), *ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG*, nedan benämnt AV-direktivet.

Lagen genomför delvis Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster), nedan benämnt AV-direktivet.

3 §²

Lagen tillämpas på tv-sändningar och beställ-tv som kan tas emot i någon stat som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat), om leverantören av medietjänsten

1. är etablerad i Sverige enligt definitionen i artikel 2.3 i AV-direktivet,

1. är etablerad i Sverige enligt definitionen i artikel 2.3 i AV-direktivet, *i den ursprungliga lydelsen,*

2. varken uppfyller kriteriet under 1 eller är etablerad i någon annan EES-stat men använder sig av en satellitupplänk belägen i Sverige,

3. inte uppfyller något av kriterierna under 1 och 2 men använder sig av en satellitkapacitet som tillhör Sverige, eller

4. inte uppfyller något av kriterierna under 1, 2 och 3 men är etablerad i Sverige enligt artiklarna 49–54 i fördraget om Europeiska unionens

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster), i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2012:702.

funktionssätt.

Utöver *vad* som föreskrivs i första stycket gäller 2 kap. 3 §, 4 kap. 1–7 §§, 9 § 1–3, 6–9 och 16 samt 11–17 §§ och 16–20 kap. även den som står under en annan EES-stats jurisdiktion enligt AV-direktivet.

Utöver *det* som föreskrivs i första stycket gäller 2 kap. 3 §, 4 kap. 1–7 §§, 9 § 1–3, 6–9 och 16 samt 11–17 §§, 5 kap. 13 § och 16–20 kap. även den som står under en annan EES-stats jurisdiktion enligt AV-direktivet, i *den ursprungliga lydelsen*.

5 kap.

13 §

En leverantör av medietjänster som är etablerad i en annan EES-stat än Sverige har rätt att tillhandahålla sina tjänster till Sverige utan hinder av svenska regler inom det regelområde som samordnas av AV-direktivet, i den ursprungliga lydelsen. Det gäller även när tjänsten tillhandahålls genom vidaresändning inom Sverige av en leverantör av medietjänster som står under svensk jurisdiktion enligt 1 kap. 3 §.

I fråga om tv-sändningar finns dock i 16 kap. bestämmelser om samarbete mellan myndigheter. I fråga om beställ-tv finns också bestämmelser i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster om att en domstol eller annan myndighet under vissa förhållanden med stöd av lag får vidta en åtgärd som begränsar den fria rörligheten för en sådan tjänst.

6 kap.

3 §

Program där det förekommer produktplacering får sändas endast om programmet inte på ett otillbörligt sätt gynnar kommersiella intressen enligt 5 kap. 5 §.

Programmets innehåll, och när det gäller tv-sändningar deras programläggning, får inte påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänsten.

7 kap.*Krav på program som sponsras***3 a §**

Innehållet i program som sponsras, och när det gäller tv-sändningar deras programläggning, får inte påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänsten.

13 kap.**30 §**

Ett tillstånd att sända kommersiell radio gäller i åtta år.

Om det finns särskilda skäl, får Myndigheten för radio och tv besluta att ett tillstånd ska gälla för kortare tid.

Giltighetstiden för tillståndsvillkor får vara kortare än tillståndstiden.

16 kap.**2 §**

Granskningsnämnden för radio och tv övervakar genom granskning i efterhand om program som har sänts i tv eller ljudradio eller tillhandahållits i beställ-tv står i överensstämmelse med denna lag och de programrelaterade villkor som kan gälla för tjänsterna. Nämnden övervakar även efterlevnaden av bestämmelserna om tillgänglighet i 5 kap. 12 § om beslutet har meddelats av regeringen.

Sändningar som sker med stöd av tillstånd till vidareändning enligt 4 kap. 7 § ska inte granskas av granskningsnämnden för radio och tv.

Finner granskningsnämnden för radio och tv att en sändning eller ett tillhandahållande innehåller våldsskildringar eller pornografiska bilder i strid med 5 kap. 2 eller 3 §, ska nämnden göra en anmälan om detta till Justitiekanslern.

16 §

En behörig myndighet i Sverige ska, om en behörig myndighet i en annan EES-stat har lämnat en motiverad begäran, uppmana ett programföretag under svensk jurisdiktion att följa den andra EES-statens

bestämmelser om

1. programföretaget tillhandahåller en tv-sändning som helt eller huvudsakligen är riktad mot den andra EES-staten, och

2. det är fråga om överträdelse av en bestämmelse i allmänhetens intresse som är mer långtgående än AV-direktivets bestämmelser. 2. det är fråga om överträdelse av en bestämmelse i allmänhetens intresse som är mer långtgående än AV-direktivets bestämmelser, i *den ursprungliga lydelsen*.

Bestämmelser om meddelar- och anskaffarfrihet och om förbud mot censur finns i 1 kap. 2 och 3 §§ yttrandefrihetsgrundlagen.

17 kap.

5 §

Den som inte följer de bestämmelser och villkor som anges i denna paragraf får åläggas att betala en särskild avgift. Detta gäller

1. villkor om annonser, sponsrade program och produktplacering som beslutats med stöd av 4 kap. 10 §,

2. bestämmelserna om otillbörligt gynnande av kommersiella intressen enligt 5 kap. 5 § och 14 kap. 2 §,

3. bestämmelserna, när det gäller andra annonser än reklam, i 5 kap. 6 §, 8 kap. 6 och 9 §§, 14 kap. 3 § och 15 kap. 3 och 4 §§,

4. bestämmelserna om exklusiva rättigheter i 5 kap. 9 §,

5. bestämmelserna om produktplacering i 6 kap., 5. bestämmelserna om produktplacering i 6 kap. 1 och 2 §§, 3 § första stycket samt 4 §,

6. bestämmelserna om sponsring i 7 kap. samt 15 kap. 8–10 §§, 6. bestämmelserna om sponsring i 7 kap. 1–3 och 4–8 §§ samt 15 kap. 8–10 §§,

7. bestämmelserna om annonser i 8 kap. 1–5 §§, 7 § andra stycket och 10 § samt 15 kap. 1 och 2 §§,

8. bestämmelserna om virtuell annonsering och elektroniska företagsskyltar i 8 kap. 11 och 12 §§, eller

9. bestämmelserna om reklam i 8 kap. 15 §.

Vid prövning av frågan om avgift ska påföras ska rätten särskilt beakta överträdelsens art, varaktighet och omfattning.

Avgiften tillfaller staten.

18 kap.

2 §³

Ett tillstånd att sända tv eller sökbar text-tv eller ett tillstånd som lämnats av regeringen att sända ljudradio får återkallas om

1. tillståndshavaren väsentligt brutit mot 5 kap. 1, 2, 4–6 och 12 §§, 6 kap. 1, 2 § första stycket och andra stycket 1–3, 3 och 4 §§, 7 kap. 1, 2 och 3–8 §§, 8 kap. 1–13 1. tillståndshavaren väsentligt brutit mot 5 kap. 1, 2, 4–6 och 12 §§, 6 kap. 1 §, 2 § första stycket och andra stycket 1–3, 3 § första stycket och 4 §, 7 kap. 1, 2, 3 och

³ Senaste lydelse 2013:1056.

och 14 §§, 14 kap. 1–3 §§ eller 15 4–8 §§, 8 kap. 1–13 och 14 §§, 14 kap. 1–5, 6–9 och 10 §§, eller kap. 1–3 §§ eller 15 kap. 1–5, 6–9 och 10 §§, eller

2. ett villkor som förenats med tillståndet med stöd av 4 kap. 8–11 §§ eller 11 kap. 3 § har åsidosatts på ett väsentligt sätt.

Ett tillstånd att sända tv eller sökbar text-tv eller ett tillstånd som getts av regeringen att sända ljudradio får ändras till att avse annat sändningsutrymme, om

1. förändringar inom radiotekniken eller ändringar i radioanvändningen på grund av internationella överenskommelser som Sverige har anslutit sig till eller bestämmelser antagna med stöd av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt medför att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna medges, eller

2. det är nödvändigt för att ge utrymme för ytterligare sändningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.